

Antena

la revista de la comunicació local

Nº 15 Abril del 2000. Bimestral.

**Les municipals
encaren el seu futur
convençudes de la
vigència de la seva funció
malgrat la globalització**

Congrés de Ràdio Municipal

**LES RÀDIOS MUNICIPALS
EN EL LLINDAR DEL 2000**

Sumari

Editorial	3
Opinió	4
Actualitat	6 -11,19
A fons	12 - 18
Tal com som	20 i 21
Internet	22 i 23
Àrea tècnica	24
Biblioteca	25
Discografia	26-27

Telèfons d'interès

Federació d'Organismes i Entitats de
Ràdio Local de Catalunya:

Barcelona (central)	93 200 93 36
Tarragona	977 34 19 39
Lleida	973 32 04 08
Girona	972 77 10 00
Terres de l'Ebre	977 70 42 24

Federació d'Organismes i Entitats de

Televisió Local de Catalunya

Federació de Televisions Municipals

de Catalunya

Federació de Televisions Locals

a catalunya

Consorci Local i Comarcal

de Comunicació

Intracatalònia, S.A.

Canal Local Català

Direcció: Francesc Tubau

Redacció: Joana Vallès, Margarida Moles, Angela Rodríguez i Sergi Borges

Col·laboradors: Marc Vila (il·lustrador), Lluís Bernabé, David González, Robert Mur, Josep Ginjaume i Marta Eiriz

Disseny i compaginació: Gisela Rodríguez

Correcció lingüística: Sergi Borges

Publicitat i Màrqueting: Joan Bril·li

Informàtic: Francesc Gallardo

Adreça redacció i publicitat:

Travessera de Gràcia, 58. 4rt. 1a.

08006 Barcelona

Telèfon: 93 200 93 36

Fax: 93 414 53 51

E-mail: ftubau@catalonia.net

Edita: Federació d'Organismes i Entitats
de Ràdio Local de Catalunya i Federació de
Televisions Municipals de Catalunya

Amb el suport de:

INTRACATALONIA

Imprimeix: Gràfiques APR. Dipòsit legal: E - 8897 - 99

La bústia d'Antena local

La revista Antena Local ofereix als seus lectors un servei de bústia. La revista publicarà les opinions, suggeriments, queixes i propostes al voltant del món de la comunicació local. Demanem la participació activa de tots els lectors i lectores amb l'objectiu de fer més oberta i plural l'única eina periodística dedicada exclusivament a les ràdios i televisions locals de Catalunya. Podeu adreçar les vostres cartes per correu ordinari a la revista Antena Local (Travessera de Gràcia, 58. 4rt. 1a. 08006 Barcelona), per fax al número 93/414 53 51, o bé per correu electrònic a l'adreça ftubau@catalonia.net.

Molt més que un Congrés

La Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya s'havia proposat com a repte organitzar un congrés de ràdio municipal en un moment especialment estratègic i decisiu. Per un costat, perquè se celebraven els 20 anys de la posada en funcionament de la primera ràdio local pública, Ràdio Arenys; per l'altra, perquè davant el repte que suposa l'entrada al nou segle, la Federació creia que era necessari buscar un moment de reflexió per establir quines són les possibilitats de desenvolupament de les emissores municipals aprofitant les noves tecnologies i augmentant la qualitat programàtica davant la resta de l'oferta generalista.

No cal dir que el Congrés va ser tot un èxit. No només pel nombre de participants, sinó també per l'enriquiment de l'intercanvi d'experiències, tant de les ràdios catalanes com de les de la resta de l'estat. Del congrés n'han sortit unes conclusions que han de ser l'eina de treball de la mateixa Federació, però també de les administracions que vulguin apostar d'una manera clara i convinguda pel que representa la comunicació local.

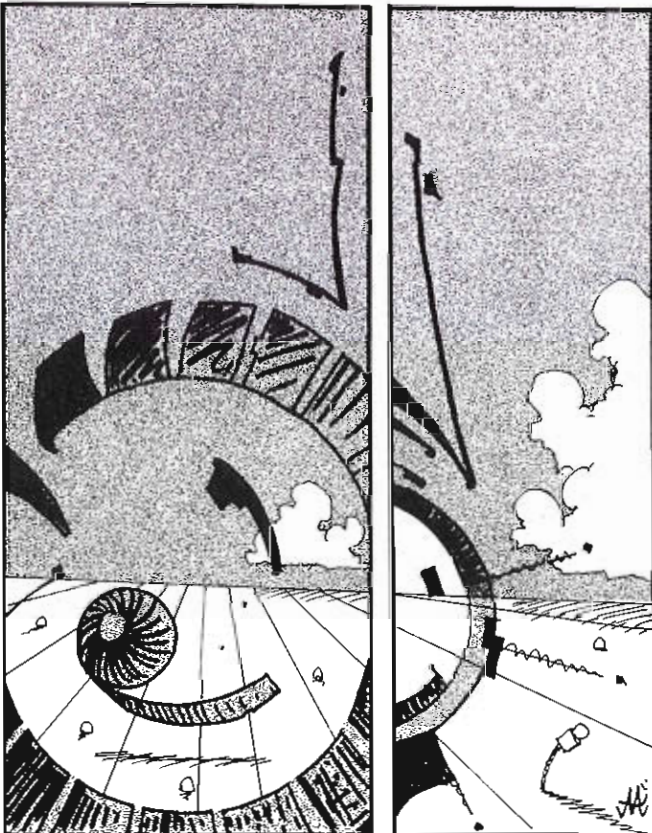
En aquest número d' "Antena Local", i per aquells que no van poder assistir al congrés, hi trobaran aquestes conclusions. Estem convençuts que són assumibles per tots

aquells que tenen clar el que representa i l'objectiu de la ràdio municipal.

En base a aquestes conclusions, l'activitat de la Federació estarà més definida que mai, amb reptes engrescadors i amb el reforçament de la idea que la comunicació local és una eina imprescindible de normalització lingüística i de vertebració social. Des de la Federació sempre s'ha tingut clara aquesta idea. El Congrés l'ha enfortit i potenciat amb la col.laboració de tots. Perquè en qüestions de comunicació local encara és necessària una força associativa forta per encarar els problemes i trobar les solucions. Per aquest motiu, el congrés era molt més que una trobada, i per aquest motiu també la Federació hi havia posat tantes expectatives que finalment s'han complert. Des d' "Antena Local" volem donar les gràcies a tots aquells qui el van fer possible amb el seu entusiasme i dedicació, i, sobretot, donar les gràcies als assistents per haver convertit el Congrés de Ràdio Local en unes jornades profitoses, que marquen un abans i un després, i un punt de partida que ha de marcar les línies del futur de les emissores municipals davant els interessantíssims reptes del 2000.

ANTENA LOCAL

LA VINYETA

Antena Local

LES PERSONES INTERESSADES EN REBRE ANTENA LOCAL Ompliu i envieu-nos la següent BUTLLETA

Nom i cognoms:.....

.....

Adreça:.....

.....

Població:.....

C.P:.....

Mitjà periodístic: Particular:

A quin mitjà periodístic pertanyeu?.....

.....

Cooperació i proximitat

Des de temps immemorials, viatjar (ja sigui per conquerir noves terres, per plaer o per necessitat...) acostumava a ser la possibilitat de descobrir, de sorprendre's i d'aprendre els costums d'altres pobles, d'altra gent. Viatjar en aquesta era globalitzada pot esdevenir aburrida, insulsa i intrascendent si el viatger no fa l'esforç necessari per conèixer l'altri. Avui, estar en un hotel de Madrid pot resultar exactament igual que estar a Nova York si no procurem treure el cap per la finestra, parlar amb el grum o amb un taxista. Ambdues habitacions de l'hotel, tot i que estan dividides per més del que significa l'oceà Atlàntic, ens connecten al món a través d'un televisor que ens fa sentir "com a casa".

En gran mesura, els mitjans de comunicació han estat els instruments que ens han ensenyat moltes de les cares modernes del món. Les bones i les dolentes. Ens han revelat i ens han apropiat a paisatges, a mites, a tradicions i a accions de milions de persones en directe. No obstant això, al mateix temps que molts aprenentatges i nous coneixements s'endinsen pràcticament tots els dies a casa nostra, l'eixamplament de la bretxa entre els que tenen o no tenen accés -a través de les noves tecnologies- segueix sent el comú denominador.

L'etapa de globalització actual ha imposat noves regles en el vertiginós anar i venir d'una gran quantitat d'informació. Així, ha arribat a encunyar la seva frase preferida d'autopromoció que vol vendre'ns la il·lusió de "per a tots, tot". Però, a diferència del que podria suposar-se, l'homogeneïtzació dels models àudio-visuals no ha significat la substitució automàtica d'allò local per allò global.

Encara que poc es detectin o poc es parli d'ells, els mitjans de comunicació local viuen un nou apogeu en l'actualitat. El seu principal encert ha estat el retrobament amb una audiència desitjosa d'escoltar l'esdevenir del seu entorn. D'aquesta manera, apareix la possibilitat de recuperar les relacions de proximitat, no només amb el veí del barri, sinó també (i acceptant allò que és global com una condició ineludible de la vida moderna), amb aquell subjecte que, a milers de quilòmetres i en una altra latitud, s'enfronta a situacions quotidianes semblants.

Aquests mitjans de base, comunitaris, d'estructura horitzontal i potenciadors de la conjugació entre allò que és local i allò que és global, són els catalitzadors socials on són presents els nous corrents de pensament relacionats amb la participació i on la configuració de l'agenda diària es regeix per altres interessos, aliens als poders que controlen els grans multimèdies. Els molts exemples que existeixen, fins i tot en àrees de subdesenvolupament, obliguen a defensar la democratització dels mitjans, de les xarxes de comunicació, de l'espai radioelèctric, dels usos tecnològics, per tal que el

pensament únic, avui dia traduït amb el mer afany de possessió i consum, tendeixi a aprofitar les sinèrgies dels desenvolupaments assolits per la ciència i es procuri un benefici més equitatiu.

Algunes tendències poden evidenciar que la concentració del mercat difusor mantindrà afavorit els mateixos operadors sense preveure l'impacte regressiu que l'exclusivitat dels continguts comercials i l'absència de servei públic poden tenir sobre la societat. El debat sobre la democratització de les telecomunicacions està directament relacionat amb la superació d'un dèficit democràtic històric. La fi dels monopolis públics a Europa va significar un primer pas per acabar amb el control paternalista dels mitjans per part de l'Estat, però ha significat també l'abandonament dels objectius de servei públic que regien en els mitjans àudio-visuals. Per tal de contrarestar aquesta situació, els mitjans locals comunitaris, públics o associatius, són imprescindibles per fer rentables els valors de progrés que tracten de socialitzar el sistema educatiu en les generacions que tindran que decidir el destí futur.

Falta molt per fer si considerem que el paisatge actual de la ràdio i la televisió no ha acabat per fer compatible la coexistència en termes d'igualtat entre els diferents nivells; locals regionals i nacionals o estatals, en el que els dos sistemes de comunicació de massa han d'estar presents. Només reconeixent aquesta realitat, magnificada en els seus aspectes negatius, podem permetre'ns ser més optimistes a l'hora de reivindicar i afrontar la modificació de les regles de joc¹.

No obstant això, els esforços hauran de seguir multiplicant-se i enfortir els projectes que han demostrat la seva efectivitat. Sacsejar les consciències i promoure nous dissenys comunicatius seguirà sent una motivació important per a tots els que tenim la convicció de fer sentir totes les veus.

És necessari, com diu el sociòleg Néstor García Canclini, repensar com fer art, cultura i comunicació en aquests temps... repensar, diu, les cultures com a llocs de residència i de viatge².

Si tornem a l'escena inicial entre Madrid i Nova York (just en els moments d'aburriment més atroç), recomanem la Ràdio com una bona brúixola que ens recordi els motius que ens van impulsar a fer l'equipatge i que mantenen, sortosament, el desig de viatjar i cultivar la curiositat en aquests temps d'immobilisme i d'indiferència per l'altri.

SUSANA ALBARRÁN / MANUEL CHAPARRO, ASOCIACIÓN DE EMISORAS MUNICIPALES DE ANDALUCÍA DE RADIO Y TELEVISIÓN (EMA-RTV)

¹ Chaparro Escudero, Manuel (ed.) La democratización de las comunicaciones. EMA-RTV/Diputación de Sevilla, España, 1999.

² García Canclini, Néstor. La globalización imaginada. Ed. Piados. Colección. Estado y Sociedad. México, 1999.

Nuevos tiempos. Nuevas necesidades. Nuevas respuestas.

NOVEDAD

AIRLAB

AIRLAB de D&R es la nueva generación de mezcladores en respuesta a las nuevas necesidades del mundo de la radiodifusión. Incorpora la última tecnología en diseño y fabricación que mejora considerablemente la relación calidad-precio para que, desde ahora, nadie tenga que renunciar a un mezclador de altas prestaciones.

GRAN CAPACIDAD DE CONEXIONADO

Capacidad de hasta 16 módulos de entrada ecualizados triples, 1 entrada de micrófono y 2 entradas de línea estéreo, con entradas balanceadas y desbalanceadas. Capacidad de conexión de 16 micrófonos y 32 líneas estéreo.

Módulos telefónicos con híbrido incorporado, bus "mix minus" para incorporar tantos módulos como se precisen. Función "bypass" para conexión simultánea de audiocodificadores RDSI en mesa. Entradas/salidas de audio (envío-retomo) en el propio módulo, con controles de nivel independientes para no ocupar otras líneas de entrada y salida.

MEDIDORES DE ALTA CALIDAD

Medidores precisos mediante vúmetros de alta calidad para programa, "cue" selección.

CONTROL DIGITAL

Programación y control digital de las funciones de: monitorado, corte de monitores de control y locutorio, señalización de control y locutorio, etc., todo ello sin necesidad de abrir el mezclador.

Memoriza internamente la configuración del mezclador, en una tarjeta RAM externa o mediante PC RS232.

SALIDAS

Tres salidas estéreo independientes: Programa, Auxiliar y SUB, con envíos independientes desde cada módulo de entrada.

Tres salidas de auriculares independientes: control locutorio principal, locutorio secundario (invitados).

Dos salidas directas de grabación, con envíos independientes desde: Programa, Auxiliar y SUB.

Salida para monitorado de CUE independiente.

TOTAL CONCEPTO DE MODULARIDAD

Rápida sustitución de módulos sin necesidad de desconectar y volver a conectar las entradas o salidas del módulo a sustituir.

ROBUSTEZ Y DISEÑO UNIDOS

Pintura y serigrafía de gran resistencia.

Reposamanos acolchado en polipiel de alta calidad para una mayor comodidad de trabajo.

Chasis empotrable en mobiliario técnico con inclinación, que facilita el trabajo del operador de sonido.

Banda de sujeción magnética bajo faders deslizantes para rotulación de fuentes conectadas a cada módulo.

Vúmetros iluminados y protegidos con paneles transparentes de metacrilato.

Panel central para la colocación de documentos de trabajo.

MINIMO MANTENIMIENTO

Faders deslizantes de largo recorrido (100mm) controlados por VCA.

Potenciómetros giratorios y pulsadores estancos, para protegerlos de polvo y suciedad y así garantizar una larga vida de los mismos.

Pulsadores de ON AIR y CUE de gran resistencia.

MAXIMA CALIDAD DE AUDIO

Respuesta en frecuencia: 20-20.000 Hz. +/- 0,5 dB.

Distorsión: 0.0035%

Diafonía: -90dB.

Relación señal ruido: -86dB.

Rechazo híbrido telefónico: @ 1kHz -60dB.

Atenuación fader de canal: 1kHz, 100dB.

..... ETC.

La Fundació Rafael Peris ha convocat els seus premis per incentivar la radiodifusió cultural i social

RAMON LUQUE. INTRA-ACN

La Fundació Rafael Peris ha convocat la vuitena edició dels seus premis de radiodifusió amb l'objectiu de continuar estimulant les millors iniciatives catalanes en l'àmbit de la ràdio cultural i social. El periodista Joan Carles Peris, fill de Rafael Peris i patró fundador de l'entitat, va explicar a Intra-ACN que els premis tornen, una vegada més, a ser un intent de potenciar i promocionar la radiodifusió cultural i social que "per diferents raons està una mica oblidada en les graelles de les emissores, especialment les de les generalistes".

Després del parèntesi de l'any 1999, la Fundació Rafael Peris ha tornat a convocar els premis de radiodifusió cultural i social que enguany arriben a la vuitena edició i que s'han atorgat anualment des del 1993. El periodista Joan Carles Peris va explicar que aquests guardons han tingut sempre una doble dimensió, "la de reconeixement i la d'estímul". "El premi de reconeixement distingeix a persones concretes a les quals es vol reconèixer o recompensar d'una manera simbòlica per la seva trajectòria en l'àmbit de la radiodifusió cultural i social", va manifestar Joan Carles Peris, que va afegir que la vessant d'estímul pretén "premiar econòmicament iniciatives concretes, ja siguin de persones, institucions o emissores, que hagin apostat també per la dimensió social i cultural de la ràdio". Pel que fa al premi de reconeixement, la Fundació premia al guanyador amb un micròfon d'or, que és l'element que serveix per reconèixer simbòlicament la seva trajectòria. En quan a la vessant d'estímul, els premis compten amb dues modalitats. La primera premia un programa radiofònic de qualsevol emissora, sigui generalista o no, i està dotada amb 200.000 pessetes i un accèssit de 50.000. La segona modalitat premia programacions o projectes d'emissores

locals o municipals i està dotada amb 200.000 pessetes i un accèssit de 50.000. Pel que fa al jurat, Joan Carles Peris va explicar a Intra-ACN que "sempre mantenim fixes a dues persones de la Fundació, que són la seva presidenta, Maria Glòria Farrés, i el seu secretari, Antoni Gutiérrez-Rubí, i afegim en cada edició a persones vinculades amb el món de la comunicació o de la Universitat". Enguany, els escollits per formar part del jurat, juntament amb les dues persones habituals, són Xavier Graset, director del programa de Catalunya Ràdio "El món s'acaba!", el periodista de COM-Ràdio, Pere Mas, i el secretari tècnic del Col·legi de Periodistes de Catalunya, Albert Musons. Segons va manifestar Peris, la decisió d'escollir aquests tres periodistes com a membres del jurat dels premis d'enguany respon a que "són els tres patrons més recents que s'han incorporat a la Fundació".

Pel que fa a l'acte de lliurament dels premis, encara no s'ha decidit ni el lloc ni la data concreta de realització, tot i que es farà durant la primera quinzena del mes de maig. Joan Carles Peris va explicar que la Fundació es va

comprometre a fer, enguany, un acte "diferent". "Ho hem estat madurant i tot està pendent de la disponibilitat econòmica i d'espai físic que puguem tenir. Normalment s'ha fet sempre en el context d'un sopar al que acostumen a venir un centenar de persones relacionades amb el món de la comunicació i de la Fundació", va declarar el fill de Rafael Peris.

La Fundació Rafael Peris va néixer ara fa 10 anys amb l'objectiu de "donar el nom del meu pare a una iniciativa que tingués un caràcter social, cultural i altruista vinculada al món de la ràdio, que va ser l'àmbit en el qual ell es va dedicar des d'un punt de vista no professional però sí des d'una vessant cultural i social". La família Peris-Farrés va decidir impulsar la Fundació per "reconèixer, recompensar i incentivar tota la dimensió cultural i social de la ràdio, ja que les graelles de les

emissores, especialment les de les generalistes, tenen una mica oblidada o poc reconeguda aquesta dimensió", va dir Joan Carles Peris, el qual pensa que "la competència per l'audiència" fa que les emissores "primin més els aspectes comercials

Els premis s'entregaran la primera quinzena del mes de maig

o d'informació pura i dura". En aquesta aposta per la radiodifusió social i cultural, la Fundació Rafael Peris no ha volgut deixar de banda el paper que juguen les emissores locals i municipals. És per això que els premis inclouen una modalitat dedicada exclusivament a aquest tipus de mitjans de comunicació, els quals **"no sempre tenen un reconeixement social suficientment important perquè no estan a l'òrbita de les grans audiències"**.

Tot i que la principal i actual iniciativa de la Fundació és l'organització dels premis de radiodifusió no és aquesta l'única que ha impulsat al llarg dels seus 10 anys d'existència. La Fundació Rafael Peris han convocat també premis de guions de ràdio-teatre i col·labora cada any en la festa major de Matadepera organitzant un acte de lectures poètiques d'autors d'actualitat. A la passada edició de la festa major, la Fundació va muntar pels veïns del

Els premis inclouen una modalitat dedicada als mitjans d'àmbit local

poble, on té la seva seu, una lectura de poemes de Miquel Martí i Pol, el qual va assistir a l'acte i es va convertir en el centre d'atenció de tots els ciutadans del municipi vallesà. La relació de la Fundació amb Matadepera també es materialitza amb l'organització d'activitats a la ràdio local i a la biblioteca del poble.

La figura de Rafael Peris en el món de la radiodifusió cultural i social és molt ample i s'explica al llarg de diferents etapes. Rafael Peris va néixer a Barcelona l'any 1932 i va morir al 1989. La seva vinculació amb la ràdio comença als anys 50 a Ràdio Terrassa, on va conèixer la seva dona i actual presidenta de la Fundació, Maria Glòria Farrés. A la dècada dels 60 es desvincula del món de la ràdio, un mitjà que sempre li va interessar especialment, per tornar a vincular-s'hi, de manera amateur, als anys 80 quan va adaptar obres de ràdio-teatre a més de fer d'actor i presentador radiofònic. ■

Acord per millorar la recepció de les televisions locals a Catalunya

CRISTINA ÀLVAREZ I MAGEM. INTRA-ACN

El president del Consell d'Administració d'Intracatalònia, Josep Pont, i el president de la Federació Catalana d'Empresaris Instal·ladors de Telecomunicacions (FECEMINTE), Antoni Trallero, van signar el passat 8 de març un conveni de col·laboració per tal de millorar la qualitat de recepció de les emissions de les televisions locals a Catalunya per a tots els usuaris d'antenes col·lectives.

Amb aquest acord, els associats de FECEMINTE es comprometen a instal·lar amplificadors de freqüències que permetin introduir modificacions en les antenes col·lectives i d'aquesta manera millorar la recepció de la imatge. Per això FECEMINTE establirà ofertes que s'estudiaran individualment per a cada televisió local. Per la seva banda,

Intracatalònia es fa responsable de les campanyes d'informació per promocionar aquestes ofertes i gestionar les que les televisions locals demanin.

Totes dues entitats signaran convenis de col·laboració amb aquelles televisions locals de Catalunya, tant públiques com privades, que, d'una banda, es veuen obligades a modificar el seu canal d'emissió amb l'entrada en vigor de la Llei de Televisió Digital Terrestre o, d'altra, les que vulguin fer arribar les seves emissions a nous usuaris. Intracatalònia SA és l'empresa de gestió del Consorci Local i Comarcal de Comunicació, i té entre els seus objectius promocionar i difondre la televisió local a Catalunya. FECEMINTE agrupa la majoria de professionals de la instal·lació i modificació d'instal·lacions d'antenes col·lectives i altres elements de telecomunicació que operen a Catalunya. ■

PROMOCIÓ DE LLANÇAMENT, INFORMEU-VOS

UNIDAD MOVIL

La noticia aparece a qualsevol lloc

**PORTÁTIL BANDAS VHF-UHF
115/220 V ac.-12 V dc.
MEZCLADOR DE AUDIO**

LINK COMUNICACIONES, S.A.
LA VINYA, 33 BIS - TEL. 93 347 10 33 / 93 347 14 57 - FAX 93 347 22 55 - INTL.CODE:34
E-MAIL: link@interplanet.es / web: http://www.interplanet.es/usuarios/link
08041 BARCELONA - SPAIN

Un estudi del CAC aposta perquè les televisions públiques actuïn com estímul de les locals

JOANA VALLÈS

L'editorial Pòrtic-Enciclopèdia Catalana ha editat recentment un estudi sobre *"La televisió pública a l'era digital"* on s'assenyala que un dels papers que ha de tenir la televisió pública d'àmbit nacional en la nova era és el d'estimular el funcionament de les televisions d'àmbit local. Aquest estudi és fruit de l'encàrrec que el Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) va fer fa dos anys als catedràtics de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona, Miquel de Moragas i Emili Prado. En ell, es ressenya que les polítiques informatives públiques han de comptar amb els mitjans de proximitat en el moment d'organitzar el sistema comunicatiu. L'estudi aposta també per la necessària cooperació entre les televisions públiques d'àmbit estatal, nacional, regional i local. Tant Moragas com Prado han estat lligats al món de la comunicació local i és per això que no han obviat aquest sector en aquest llibre dedicant-li un dels capítols.

"La televisió pública a l'era digital" arriba en un moment de vital importància dintre de l'àmbit comunicatiu. Amb el recent debat sobre l'audiovisual que va tenir lloc al Parlament de Catalunya el passat mes de desembre, i les lleis que la cambra catalana ha d'abordar en breu sobre la reforma del CAC i de la CCRTV, i la Llei General de l'Audiovisual, queda palesa l'oportunitat d'aquest estudi. Ara bé, en aquest treball no trobarem propostes legislatives sinó documents d'anàlisi per posar-los **"a la cuina del legislador"** i un estudi de política de comunicació comparada a Europa.

Reforma del sistema audiovisual públic

Tot i considerar que els serveis públics d'informació són més necessaris que mai en l'era digital per tal de garantir una producció informativa d'interès social, facilitar l'accés a aquests serveis a la totalitat de

la població, garantir els valors clàssics de les polítiques democràtiques de comunicació (pluralisme, accés, identitat), mantenir la garantia de servei universal de telecomunicacions, planificar el futur de forma sostenible en benefici de la col·lectivitat i mantenir els espais públics de comunicació; la recerca de Moragas i

de la informació i garantir-ne el pluralisme, alhora que la televisió pública ha de contraure compromisos amb les noves estratègies de comunicació digital i estimular la presència de la comunitat a Internet. Pels autors cal també que les corporacions públiques siguin portals a Internet.

Motor del teixit industrial

Per Moragas i Prado el sector públic ha de ser un motor del teixit industrial alhora que proposen **"un gran pacte democràtic per elaborar una legislació moderna i que integri sectors públics i privats en una política global de desenvolupament econòmic i social de les comunicacions"**. Tot i això, en l'estudi es remarca també que els mitjans públics i principalment la televisió, no han de ser un reducte informatiu sinó que han de trobar la fórmula per fer compatible l'èxit d'audiència amb la qualitat.

Perfil del CAC i de l'autoritat de la televisió pública

Finalment *"La televisió pública a l'era digital"*, distingeix entre la més alta autoritat de l'audiovisual i l'autoritat de la televisió pública. En ambdós casos és necessari la definició i constitució d'unes noves autoritats independents i professionals **"que superi els estadis actuals de control polític de la televisió pública per part del govern o per part dels aparells dels partits"**.

Pel que fa al CAC, li haurien de correspondre les funcions de supervisió dels continguts de la programació tant dels mitjans públics com privats, el control del compliment de les normatives vigents i la garantia del pluralisme. Segons aquest treball, sobre el Consell de l'Audiovisual també hauria de recaure l'atorgament, el seguiment i l'aprovació de la renovació de les llicències i l'arbitratge i la coordinació dels diversos sectors de la televisió pública. També li haurien de correspondre unes missions

Prado assenta com a punt clau que hi ha d'haver una reforma del sistema audiovisual públic. I aquesta reforma passa per quatre premisses bàsiques que s'han de resoldre de forma simultània: **"la redifinició de l'emissió de la televisió pública, que aquesta emissió pugui ser descrita en un contracte programa, aconseguir un finançament sostenible i dotar-la d'una autoritat independent, professional i no partidista"**.

Els serveis públics que es proposen han de ser els pilars bàsics per impulsar l'accés de tothom a la societat

S'ha de fer compatible audiència amb qualitat

específiques respecte a la televisió pública com és la definició de la missió i la supervisió del compliment del contracte programàtic.

En l'estudi hi trobem també la proposta de com s'hauria d'escollir aquesta autoritat i quin hauria de ser el seu perfil. El CAC hauria

d'estar compost per un equip de persones independents i competents amb tres perfils bàsics: **"experts en el sistema audiovisual, avaluadors i intèrprets socials"**. Pel que fa a la seva constitució s'hauria de trobar un mecanisme que fes compatible el fet de ser nomenat amb el fet de ser independent. El sistema que es proposa és de candidatures: el President de Parlament proposa un candidat i aquest ha d'exposar davant el Parlament un programa i un equip per sotmetre'l a la confiança de la cambra. El mandat

d'aquest òrgan hauria de ser superior a les legislatures.

Pel que fa a la gestió de la televisió pública han de seguir els mateixos criteris d'independència i de professionalitat. Els perfils dels membres dels Consells d'aquests òrgans haurien de ser experts en el sistema audiovisual, gestors i professionals amb experiència. La forma d'elecció proposada és

igual a l'anterior: una candidatura que ha de sotmetre el seu programa i el seu equip a la voluntat del Parlament de Catalunya. També en aquest cas el mandat hauria de superar la durada de la legislatura.

Finalment, Prado i Moragas fan un especial esment a Internet. Insisteixen en el nou escenari que dona aquest nou sistema de comunicació i remarca que cal dissenyar un pla estratègic de desenvolupament i de presència de les televisions públiques a Internet. ■

El CAC hauria d'estar compost per experts en el sistema audiovisual, avaluadors i intèrprets socials

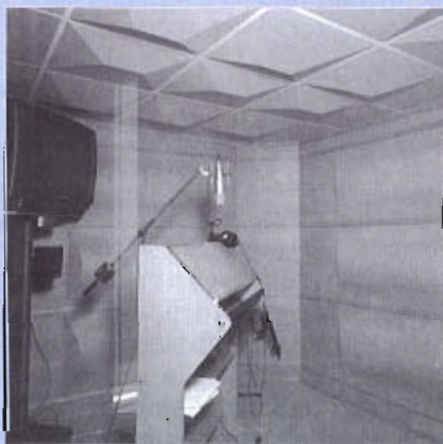
Vilassar Ràdio reestructura programació

SERGI BORGES

L'emissora municipal de Vilassar de Mar, Vilassar Ràdio (98.1 FM), ha retocat l'estructura de la programació dominical. El programa de sardanes "El bagul sardanista", presentat i dirigit per Antoni Torrent, va estrenar nou horari el passat 30 de gener; ara s'emet els diumenges de 10'30 a 11'30 del matí, i els dimecres de 12 a 1 del migdia. El programa té un canal de participació amb els oients, els quals poden sol·licitar sardanes, demanar informació sobre peces i compositors, i oferir gravacions històriques a l'emissora. D'altra banda, el programa de cultura popular i tradicional catalana, "Ballasons", ha quedat desglossat en dos blocs; el primer, de 10 a 10'30 inclou l'agenda de festes majors, casteller, gegantera i el santoral, mentre que el segon, d'11'30 fins a la 13, realitza monografies sobre temes de la cultura tradicional catalana com els grallers, flabiolaires o gegants. ■

¿ Como conseguir una Acústica Integral perfecta ?

Equipamiento y acondicionamiento acústico en estudios de grabación, emisoras de radio y TV.

La gama más amplia de materiales.

Proyectos integrales, con los materiales adecuados para la actividad de cada dependencia. El resultado es una perfecta acústica interior con el máximo confort acústico y ambiental consiguiendo una estética actual y agradable.

Acústica Integral, S.L.

Barcelona: Tel. 933 870 262* - Fax 933 872 631
 Bilbao: Tel. 944 466 166* - Fax 944 460 399
 Madrid: Tel. 915 182 485* - Fax 915 188 475
 Valencia: Tel. 963 806 706* - Fax 963 806 706

www.acusticaintegral.com
 info@acusticaintegral.com

El CAC aconsella la creació d'un observatori sobre la violència mediàtica

REDACCIÓ

El Consell de l'Audiovisual de Catalunya (CAC) ha presentat recentment un estudi que sota el títol "Violència i televisió. Criteris per a l'elaboració d'un mètode d'anàlisi qualitativa de la violència a la televisió" aconsella, en primer terme, la creació d'un observatori sobre la violència mediàtica. El CAC va encarregar aquest estudi ara fa dos anys als professors Sue Aran, Francesc Barata, Jordi Busquets i Pilar Medina que formen part del grup de recerca interdisciplinària sobre Violència i Televisió de la Facultat de Ciències de la Comunicació Blanquerna de la Universitat Ramon Llull. Aquest és un estudi marc que posa les bases pels posteriors estudis que aprofundeixin en cada un dels temes tractats alhora que pretén **"formular els criteris per a l'elaboració d'un mètode qualitatiu que permeti analitzar i qualificar la presència de la violència en la programació televisiva"**.

En la roda de premsa de presentació del treball, Joan Busquets, sociòleg coordinador del grup, va destacar que la violència a la televisió **"no és un tema senzill ja que es tendeix a convertir la televisió en un boc expiatori"** i que es tendeix a sobre-dimensionar la seva importància. **"La pregunta és si la presència d'imatges violentes a la televisió fa augmentar la violència social. I, ara per ara, no hi ha estudis que ho demostrin"**. L'objectiu d'aquesta recerca és reflexionar sobre les formes de violència, la seva presència en les pantalles i les seves repercussions socials. També es

pretenia proposar un marc teòric d'anàlisi de la violència així com una proposta tipològica que emfatitza la importància de les formes i contextos de la recepció.

Criteris d'anàlisi

L'estudi impulsat pel CAC és la primera recerca que es fa d'aquestes característiques a Catalunya i a l'estat espanyol, i els seus autors creuen que

formes explícites- a camps de mira dels informatius i shows, i, finalment, contextualitzar la seva presència considerant els efectes de la televisió amb els seus usos socials.

Propostes d'actuació

L'equip de recerca conclou l'estudi amb un seguit de propostes d'actuació. En primer lloc, i com s'ha ressenyat a

l'inici, consideren que cal crear un observatori sobre la violència mediàtica. L'actuació d'aquest organisme s'hauria de centrar en fer un seguiment dels codis d'informació i el manteniment d'un diàleg amb els mitjans, creant un espai permanent de debat. Una segona mesura seria la potenciació de la investigació aplicada que, ara per ara, és quasi bé inexistent. Reformular els crite-

cal proseguir en aquesta línia de treball. Segons Sue Aran, **"no hem negat la violència a la televisió catalana. Però hem d'aprendre a distanciar-nos del**

fet violent per fixar-nos amb la interpretació que en fa l'espectador, reivindicuem el protagonisme del subjecte". Els criteris bàsics per l'elaboració d'un mètode d'anàlisi de la violència a la televisió proposats pels autors són:

definir la violència més enllà de la convenció social dominant, revisar les teories comunicatives sobre la recepció de la violència, redefinir la violència en el context de la televisió, ampliar els camps de presència de la violència -actualment només centrades en la ficció i les seves

valoració com són la diferenciació de públic destinatari entre l'implícit i el real, diferenciació entre violència real, representada i formal, i el concepte de violència estructural i cultural, entre d'altres. Finalment l'estudi proposa impulsar l'elaboració de codis ètics i crear espais de diàleg amb els actors socials.

Segons el professor Joan Busquets aquest estudi **"ha estat una recerca teòrica, ara caldria fer una recerca pràctica"**, però per això caldrà esperar a que es creï un nou Consell de l'Audiovisual per seguir la feina que ha endegat l'actual direcció. ■

L'estudi proposa la creació de codis ètics i espais de debat amb els mitjans i actors socials

teories comunicatives sobre la recepció de la violència, redefinir la violència en el context de la televisió, ampliar els camps de presència de la violència -actualment només centrades en la ficció i les seves

Ràdio Pomar emet per Internet les 24 hores del dia

RAMON LUQUE, INTRA-ACN

L'emissora badalonina Ràdio Pomar emet en directe durant les 24 hores a través d'Internet des del passat 10 de febrer. Aquesta és la primera vegada que una ràdio de Badalona fa emissions en directe a través de la xarxa. Del total de 237 freqüències de ràdio de la demarcació de Barcelona (emissores comercials incloses), només deu emeten en directe a través de la xarxa. Ràdio Pomar s'ha convertit en una de les vint primeres en tot l'Estat que serveix la seva programació en la xarxa.

Les emissions es poden seguir a l'adreça www.anit.es/radiopomar, una web que properament serà actualitzada en quant a disseny i contingut. Per escol-

tar Ràdio Pomar, només cal disposar de programari per a MP3, un dels estàndars d'àudio a Internet.

Aquestes emissions s'han pogut fer efectives gràcies al Projecte Òmia que està destinat a impulsar les noves tecnologies i apropar-les a tots els ciutadans. El Punt Òmia de Pomar és l'únic instal·lat actualment a la ciutat de Badalona. En total, hi ha més de 40 punts d'aquest tipus repartits per tot Catalunya.

Actualment Ràdio Pomar compta amb una audiència potencial de 200.000 persones i ben aviat canviarà la seva freqüència per tal de millorar la seva qualitat d'emissió. ■

La web de Ràdio Santpedor recorda Carles Sabater

SERGI BORGES

La web de Ràdio Santpedor va retre homenatge al malaurat cantant de Sau, Carles Sabater, coincidint amb el primer aniversari de la seva mort. El passat 13 de febrer, l'emissora municipal es va adherir a les actuacions realitzades arreu de Catalunya en homenatge al popular músic i actor. La web incloïa un viatge sonor per la trajectòria de Carles Sabater. La valoració d'aquesta experiència és molt bona, així el passat 13 de febrer van visitar la web més de mil persones. La web de Ràdio Santpedor, www.minorisa.es/rsantpedor, fou guardonada amb el premi Lacetània 1999, d'Omnium Cultural del Bages, i finalista de la 19ª Festa de la Comunicació Local en la categoria Innova. ■

Focusrite COM POUNDER

COMPRESSOR / LIMITADOR / EXPANSOR STEREO

MILLORARÀ EL NIVELL I QUALITAT D'ÀUDIO DE LA VOSTRA EMISSIÓ

EL PROCÉS D'ÀUDIO DELS MILLORS ESTUDIS DEL MÓN, ARA A UN PREU SORPRENENT

-MOGAMI-

CABLEJAT ESPECIAL PER ÀUDIO ANALÒGIC I DIGITAL

beyerdynamic))))

- MICRÒFONS I AURICULARS PER ESTUDI
- MICRÒFONS SENSE FILS
- MICROAURICULARS PER LOCUCIÓ

DIALOG4®

SOLUCIONS INTEGRALS PER X.D.S.I

Focusrite

PROCESSADORS D'ÀUDIO

SISTEMES D'INTERCOM

- AMPLIFICADORS D' AURICULARS
- FONTS D'ALIMENTACIÓ PHANTOM

MEDIA-SYS

SISTEMES D'ÀUDIO PER RÀDIO I TELEVISIÓ

Rocafort, 11, bj. 08015 BARCELONA
Tel. 93.426.65.00 Fax 93.424.73.37
e-mail: mediasys@interplanet.es

Més de 200 professionals participen en el primer Congrés de Ràdio Local

MARGARIDA MOLES

Amb un èxit de participació i d'aportacions en el debat es va celebrar durant els dies 4, 5 i 6 de febrer el Congrés de Ràdio Municipal "Les ràdios municipals en el llindar del 2000", organitzat per la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya (FOERLC) i amb el suport de la Generalitat de Catalunya. Durant el congrés es va posar de manifest la importància dels mitjans de comunicació de proximitat davant el procés de globalització de la informació que està vivint la societat, així com la necessitat que les emissores municipals aprofitin les possibilitats de les noves tecnologies per presentar la seva programació.

El Congrés de Ràdio Local, celebrat al Palau de Congressos de Barcelona, va reunir durant tres dies 230 professionals, tècnics i polítics amb l'objectiu de reflexionar sobre els reptes de futur que es presenten a les ràdios municipals ara que han celebrat 20 anys. Aquests reptes es resumeixen en dos de principals: les noves tecnologies i l'augment de l'oferta radiofònica. El congrés ha estat el primer d'aquestes característiques que s'ha organitzat a tot l'estat espanyol. Per aquest motiu, hi va haver participació sobretot de Catalunya, però també de la resta de l'estat, cosa que va fer possible conèixer altres experiències radiofòniques i la situació de les ràdios locals a Espanya.

El congrés va ser inaugurat pel director general de Radiodifusió i Televisió, Jordi Alvinà, que va assegurar que la Generalitat vol ajudar durant aquesta legislatura als mitjans de proximitat a produir continguts i a contribuir en la professionalització d'aquests. A més, Alvinà va destacar que el govern vol

aprovar una llei pròpia de l'audiovisualja que cal normalitzar el país a nivell comunicatiu per tal de configurar uns mitjans que expliquin la nostra realitat en clau catalana, i, en aquest sentit, els mitjans de proximitat han de tenir un paper important.

La benvinguda als participants va anar a càrrec de Manel Ramon, president de la FOERLC, que va avançar que la trobada era una bona oportunitat per parlar de les qüestions que en aquest moment preocupen a les emissores municipals. Ramon va donar pas a la conferència de Mariano Cebrián, catedràtic de Teoria y Técnica de la Informació Audiovisual de la Facultad de Ciencias de la Informació de la Universidad Complutense de Madrid. El catedràtic va afirmar que les ràdios municipals no han de ser una imitació de les autonòmiques o de les estatals i que tenen la funció de contribuir a construir les realitats dels municipis i vertebrar les ciutats.

Segons Cebrián, les ràdios municipals no han de ser una imitació de les autonòmiques o estatals

Adaptar-se a les noves tecnologies

Les sessions de dissabte van començar amb la conferència sobre "Els mitjans locals davant les noves tecnologies: ràdio digital i Internet". La presentació va anar

a càrrec d'Enrique Sanfiz, secretari de la Asociación de Emisoras Municipales de Galicia (EMUGA). Hi van participar Josep Adolf Estrader, director de WorldWide Ràdio i Xavier Peiró, director gerent del Centre de Telecomunicacions de la Generalitat

de Catalunya. Peiró va explicar el desenvolupament del sistema DAB de distribució digital de ràdio, així com l'evolució de la distribució analògica que permetrà disposar de més capacitat i qualitat a més d'augmentar els serveis cap a l'usuari. Per la seva banda, Estrader va anunciar que la ràdio per Internet no substituirà mai la que s'emet per ones, tot i la seva aposta personal per la xarxa amb la creació d'una ràdio que s'escolta exclusivament per Internet.

Per un finançament mixt

La primera ponència del dissabte tractà del finançament de les ràdios municipals, i va estar presentada per Javier Lázaro, coordinador de l'Associació d'Emissores Municipals i Culturals de la Comunitat de Castelló i València. Moderada per Eva Rolduà, directora de Ràdio Cambrils, va comptar també amb la participació de Manel Cerdà, director de Ràdio Palamós, Ricardo Vives, director de l'agència de publicitat Vives Ràdio, i Josep M. Rigau, secretari general de l'Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Cerdà va demanar el canvi de la llei sobre emissores municipals per tal d'obrir la possibilitat a formes indirectes de finançament i va afegir que cal trencar amb la idea que el director d'una emissora ha de suplir a l'ajuntament el finançament

per mantenir el que és un servei públic. També en aquest sentit es va manifestar Josep Maria Rigau afirmant que com a servei públic que són, les ràdios han de tenir rendibilitat social tot i que siguin deficitàries econòmicament. Per últim, Vives va apostar per integrar sistemes comercials en el funcionament de les emissores municipals.

Diferents tipus de cooperació

"Serveis i cooperació entre emissores" va ser la ponència presentada per Manuel Chaparro, director general de la Asociación de Emisoras Municipi-

competitiva i de servei públic, i va negar les acusacions de ser una fórmula per ofegar les emissores locals. Però per Xavier Fornells, la proposta de la COM és un projecte generalista que utilitza les emissores locals com a enllaços per difondre continguts que són generalistes. Pel que fa a la intervenció de Francesc Callau, aquest va explicar el projecte de cooperació d'EMUTE que es basa en compartir alguns programes realitzats per ells mateixos entre totes les emissores de les terres de l'Ebre, cosa que es converteix en una fórmula vàlida i d'aprofitament de mitjans que posa la informació local a prop del ciutadà.

El control democràtic

Després del dinar, estava programada la taula rodona sobre "Control democràtic de la ràdio: relació amb les institucions" que va ser presentada i moderada per Josep Roig, director de La Plana Ràdio de Santa Bàrbara. En ella hi van participar Joan Maria Roig, alcalde d'Amposta per CiU, Ignasi Carnicer, alcalde de La Selva del Camp pel PSC, Josep Basart, alcalde de Calella per ERC, Joan López, regidor de Mataró pel PP, i Xavier Sitjà, independent, alcalde d'Esparreguera designat per representar IC. Precisament la primera exposició va anar a càrrec

de Sitjà que va posar damunt de la taula una proposta per al control i la independència dels mitjans de comunicació local que es basava en la creació d'un Consell Municipal format per representants de les entitats del municipi. La proposta va ser rebutjada per la resta de participants pel fet que es veia poc viable tirar endavant un organisme d'aquest tipus, sobretot en poblacions petites, a més de coincidir tots ells en què el màxim organisme de regulació d'una emissora municipal ha de ser el ple de l'ajuntament que és qui en té la titularitat. D'altra banda Roig i López van coincidir en apostar per la professionalització de l'emissora com a millor eina d'independència.

Continguts de proximitat

Luís Carlos Falcón, president de la Asociación de Emisoras Municipales de Canarias, va presentar la ponència sobre "La ràdio municipal com a servei

Pels representants polítics, el màxim organisme de regulació d'una emissora ha de ser el ple de l'Ajuntament

pales de Andalusia (EMA). Aquesta ponència va ser moderada per Àlex Portolès, ex-director de Ràdio Castellar, i en ella hi van participar Enric Sopena, director de COM Ràdio, Francesc Callau, president de l'Associació d'Emissores de les Terres de l'Ebre (EMUTE) i de Xavier Fornells, director general d'Intra-catalònia. Tots tres van exposar models diferents de col.laboració entre emissores. En la seva intervenció Sopena va afirmar que el model de COM Ràdio es fonamenta sobre la base que les emissores municipals no tenen capacitat d'oferir als ciutadans una programació

aasit

Assessorament i Assistència, Servei Integral de Telecomunicacions, S L

Sagunt, 50
08014 BARCELONA
Tel./Fax: 93.296 46 46
e-mail:
infoaasit@aasit.com

15 anys
d'experiència

SERVEIS INTEGRALS PER A LA RÀDIO I LA TELEVISIÓ LOCAL

- Estudis i Projectes Tècnics Visats
- Legalitzacions
- Subministrament i Servei Tècnic de:
 - Electrònica Barcelona
 - Link
 - Mier
 - OMB
- Lloguer d'equips

públic: els continguts". Aquesta ponència va ser moderada per Jordi Guasch, director de Ràdio Bellpuig, i va comptar amb la participació d'Emili Prado, catedràtic de Comunicació de la Universitat Autònoma de Barcelona i Josep M. Torrent, cap d'informatius de TV3. En la seva intervenció Torrent va ressaltar que el valor afegit de les ràdios locals és el de la proximitat, la quotidianitat i el coneixement del terreny, ja que la resta de mitjans no ho poden oferir. A més, Torrent va afegir que són els ajuntaments qui han de decidir fins on volen arribar amb les ràdios municipals. Seguint aquest fil, Emili Prado va comentar que cada municipi té una realitat diferent per la qual cosa s'ha de decidir quina és la missió concreta de cada emissora. D'aquesta forma es podran concretar els continguts en funció de les seves necessitats. Sobre la possibilitat d'emetre programació d'altres emissores, Prado va dir que la cooperació és possible però adequant-la a les funcions per a les quals està cridada una emissora municipal.

a Gómez-Reino, aquest va coincidir en què cal recuperar la missió de servei públic de les emissores, amb valors socials i constitucionals que altres productes de cadenes privades no compleixen. Sobre la prohibició d'emetre en cadena, Ferrer va dir que si es volia impedir la competitivitat amb les altres ràdios, això no s'ha aconseguit, però, en canvi, sí que ha servit per evitar-ne la privatització.

Les ràdios municipals han de recuperar la missió de servei públic amb valors socials i constitucionals

les emissores municipals de proximitat i va constatar que les ràdios municipals són necessàries per informar de la cultura i de tot el que passa a les ciutats i pobles, però no poden convertir-se en cadenes.

La jornada de dissabte va tenir també el seu exponent lúdico-festiu. L'organització del congrés va convidar

els assistents al sopar i ball celebrat a l'Hotel Fira Palace. El sopar però va tenir uns convidats especials, l'alcalde d'Arenys de Mar, el seu regidor de comunicació i el director de l'emissora municipal. Durant el sopar es va entregar una placa commemorativa a l'alcalde, Santiago Fontbona, en motiu del 20è aniversari de l'emissora. D'aquesta manera, la Federació, va voler retre homenatge a la que és la degana de les ràdios municipals.

Les experiències europees

Diumenge al matí, va arribar el moment de conèixer les experiències europees amb la

taula rodona *"Altres models de ràdio local"*. Presentada i moderada per Lluís de Carreras, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, la taula estava formada per Jacqueline de Guillenchmidt, del Conseil de l'Audiovisuel (França), Mike Phillips, de la Radio Authority (Regne Unit), Adnan Osmanagic, director de Ràdio Stari Grad (Bòsnia) i Nick Jankowski, professor associat del Departament de Comunicació de la Universitat de Nijmegen (Holanda).

De les exposicions va quedar clar que el fenomen de les emissores municipals tal com existeixen a Catalunya és difícil de trobar enlloc. Però tot i així es van poder conèixer altres dades, funcionaments i processos de concessió de llicències. Guillenchmidt va explicar que els convenis de concessió a les ràdios preveuen un 40% de presència de cançó francesa. Phillips va explicar que al Regne Unit hi ha unes 250 emissores locals. L'holandès Jankowski va basar la seva intervenció en la diferenciació entre ràdio comunitària i ràdio pública. I

La visió de la ràdio comercial

La darrera de les conferències del congrés, *"La ràdio municipal vista des de la ràdio comercial"*, va anar a càrrec de Luis del Olmo, president d'Onda Rambla i fou presentada per Toni Guerrero, director de Ràdio Vilafant. Del Olmo va aprofitar la seva intervenció per fer una dura crítica a COM Ràdio a qui va qualificar de "Cadena de Ondas del Movimiento"

El fenomen de les emissores municipals tal i com existeixen a Catalunya és difícil de trobar enlloc

i va posar en dubte que les emissores agrupades a aquesta cadena fossin municipals. A més, el famós radiofonista va afegir que, aquestes emissores, competien deslleialment amb les ràdios privades. Per Del Olmo, tot i tenir un ampli finançament per part de la Diputació de Barcelona, Com Ràdio capta publicitat com si fos una cadena generalista. D'altra banda va defensar

La problemàtica del marc legal

La ponència sobre *"El marc legal de les ràdios municipals: present i futur"* va estar presentada per Francesc Triola, de COM Ràdio i moderada per Albert Mayol, director de Ràdio Sant Cugat. Els encarregats d'exposar la ponència van ser Enrique Gómez-Reino, catedràtic de Dret Administratiu de la Universidad de Santiago de Compostela, i Joaquim Ferret, degà de la Facultat de Dret de la Universitat Autònoma de Barcelona. Ferret va explicar que a nivell europeu hi ha una tendència a privatitzar les telecomunicacions, perquè desaparegui el servei públic, és a dir, que es va a un servei més comercial i lliure. Pel que fa

Conclusions del Congrés de Ràdio Municipal

"Les ràdios municipals en el llindar del 2000"

finalment, Adnan Osmanagic va explicar el procés de formació de Radio Stari Grad, de capital públic i privat, enmig de les dificultats de la guerra dels Balcans i l'experiència de col·laboració entre diferents emissores de la zona.

La cloenda va anar a càrrec de Joaquim Triadú, que l'endemà assumia el càrrec de Conseller de la Presidència de la Generalitat de Catalunya. Triadú va destacar la voluntat del govern català per modificar a nivell nacional i a nivell de l'Estat les lleis de ràdio i de televisió

El Govern català es compromet a treballar perquè Catalunya tingui una llei pròpia de l'audiovisual

per dotar a Catalunya d'una llei pròpia de l'audiovisual i va afegir que la ràdio municipal havia de continuar la tasca d'escola de professionals i escola de democràcia que ha fet durant els seus 20 anys d'història. El conseller de la Presidència va dir que cal un acord entre les administracions sobre el paper que han de desenvolupar les emissores de proximitat en el futur. Les ràdios municipals, va continuar, han d'elaborar programacions no competitives amb les ràdios generalistes, entre altres raons, perquè la Unió Europea no aprovarà el doble finançament dels mitjans públics. L'acte de cloenda, que es va fer després de la lectura i aprovació de les conclusions, va acabar amb l'encoratjament que el Conseller dirigí als assistents per continuar la feina feta. ■

Generals

- La ràdio municipal forma part d'un grup bàsic en el conglomerat comunicatiu del nostre país: els mitjans de comunicació de proximitat.

- Els mitjans de comunicació de proximitat equilibren comunicativament el país i eviten que existeixi una única línia informativa basada en la generalització i centralització dels continguts. Són una mostra palpable de la pluralitat i diversitat de la seva comunitat. Han estat i són una autèntica escola de periodisme i una eina eficaç en el procés de normalització lingüística. La seva aposta formativa continua vigent com a garantia del seu futur.

- Cal que les freqüències de ràdio

municipal tinguin com a objectiu bàsic la creació de continguts de proximitat. Les ràdios locals no han de convertir-se en fil musical ni en reemissors de programacions generalistes d'altres emissores. El seu objectiu no ha de ser altre que servir a la població del territori de cobertura del seu municipi. Aquest principi no exclou la col·laboració entre emissores, sempre que aquesta col·laboració es tradueixi en l'enfortiment dels continguts locals.

Simple, Fácil y Poderoso

DiNeSat
4.5

HARDATA

digital audio solutions

Arquitectura oberta i Windows des de 1993.
Compatible MPEG Layer 1, 2 i 3 (WAV i MP3).
Digitalitza, emmagatzema i programa tot el seu àudio.
Mesccla, realitza foses, presenta els temes musicals, organitza i
Executa la programació publicitària.
Rep i enregistra missatges telefònics.
Realitza enquestes i rànquings.
Més de 2000 usuaris a 20 països.
Emissió independent per a Internet.

ICC Broadcast - Hardata España.
Etxezarreta, 2 20750 Zumaia
Tel: 902 117 480 Ext.113
www.icc-web.com

Tenlo claro y no VIVAs en un MAR de dudas.

- Cal que en l'elaboració de la propera llei del Consell de l'Audiovisual de Catalunya es tingui en compte la comunicació local i que en la composició d'aquest òrgan s'incloguin membres coneixedors de la comunicació de proximitat de Catalunya.

- S'ha d'acabar amb l'actual situació de precarietat laboral en què es troben alguns dels professionals dels mitjans de comunicació local.

- Cal aplicar les polítiques de voluntariat als col·laboradors de les emissores municipals.

- En el llinar del 2000 les ràdios municipals han d'assolir amb seguretat els reptes de les noves tecnologies.

"El finançament de les ràdios municipals"

- Les emissores municipals han de tenir una major dotació econòmica d'acord als plans d'actuació programàtics i infraestructurals que tingui prevista la mateixa emissora. Aquests plans haurien de ser suggerits per la direcció tècnica i consensuats amb la direcció política.

- Les emissores municipals han de tenir en el seu conjunt accés al mercat de la publicitat institucional. Aquest accés ha d'estar coordinat per la Federació d'Organismes i Entitats de Ràdio Local de Catalunya.

- Potenciar la Federació com a

central comercial.

- Reivindicar la potencialitat de les emissores municipals per entrar en els circuits comercials de publicitat.

- Cal una major implicació de les administracions supramunicipals en la difusió de les seves campanyes a través de les ràdios municipals, fins i tot obrint vies a les subvencions de la U.E.

- Trencar el concepte que en qüestió de publicitat les emissores municipals fan competència deslleial a les comercials. Tot i que l'emissora comercial busca la rendibilitat econòmica i la municipal principalment la social, totes dues actuen sobre un mateix mercat publicitari amparades legalment. La publicitat d'una emissora municipal també forma part del servei públic que ofereix.

- És necessari la reforma del marc legal de les emissores municipals per donar entrada a noves fórmules de gestió que incrementin els recursos propis que poden generar aquestes emissores municipals per ajudar al seu finançament.

"Serveis i Cooperació entre emissores"

- Potenciar la interrelació entre les emissores municipals dins d'una dinàmica que s'ha batejat com a GLOCAL; és a dir, la interpretació a nivell local d'una realitat global.

- En el cas que les administracions supramunicipals endeguin

propostes d'ajut a les ràdios municipals, aquestes han d'anar en la línia de la potenciació dels continguts de proximitat. Això vol dir ajuts a la producció pròpia, finançament per a la inversió tècnica, finançament per a la formació del personal, assessorament tècnic i jurídic, promoció de

centrals de compres i de publicitat, ajut a la producció de continguts territorials complementaris, etc.

- Potenciar els casos ja existents de col·laboració entre emissores al nostre territori que mantinguin la identitat local.

- En determinats territoris amb poca densitat de població, cal plantejar-se la possibilitat de les emissores comarcals.

- Les emissores municipals no han de ser l'antena de cap emissora d'abast nacional.

"Control democràtic de la ràdio: relació amb les institucions"

- El control polític no ha d'implicar incidència en els continguts de

l'emissora que s'han de basar en el criteri de qualitat d'un projecte que ha de perseguir l'acceptació per part del ciutadà com a oient i, per tant, el control polític s'ha d'orientar pel seguiment de la qualitat del servei.

- Cal que, seguint la línia del debat que sobre mitjans de comunicació es va celebrar en el Parlament de Catalunya el passat mes de desembre, en la mesura de les seves possibilitats, les emissores municipals caminin cap a la creació d'organismes de gestió i control amb participació proporcional de totes les forces polítiques del consistori. Cal que del Plenari Municipal neixi una comissió de seguiment i control de l'emissora i finalment que es confegeixi un estatut de redacció amb la creació d'un comitè professional.

- La legislació marca un control democràtic poc definit. Convé un marc de consens entre el poder polític i tècnic. Els polítics no han d'interferir en la feina dels professionals de l'emissora que s'han de regir pels criteris de

qualitat i de pluralitat.

- S'ha de distingir entre politització i partiditització. La primera és positiva com a servei públic que som i la segona representa una perversió del mateix servei públic. S'han de fer polítiques de comunicació però no s'ha de polititzar la comunicació.

- L'administració local ha de fer una acció decidida i definir fins on vol arribar amb els mitjans locals que depenguin d'ella.

"La ràdio municipal com a servei públic: els continguts"

- Una emissora municipal ha de defensar la democràcia i els interessos democràtics, ha de garantir la idea de diversitat, d'identitat pròpia, dignitat de les persones i els valors de cooperació i voluntariat, sense renunciar a cap model de programació ni cap gènere periodístic. Ha de ser un servei cultural i integrador.

- S'ha de potenciar el prestigi de la comunicació local i abandonar el criteri pejoratiu de l'emissora municipal enfront de la resta de l'oferta radiofònica.

- La ràdio municipal és i ha de continuar sent una eina de dinamització cultural, participació ciutadana i normalització lingüística de les seves poblacions. Els seus continguts han de donar una visió local dels temes generals.

- Vigilar que els continguts i la programació de les emissores municipals siguin un reflex del teixit associatiu, cívic i cultural del país. Els tres paràmetres en què s'ha de basar són: proximitat, quotidianitat i coneixement del terreny.

"El marc legal de les ràdios municipals: present i futur"

- La legislació actual és obsoleta. És urgent un nou ordenament jurídic en el camp de la comunicació basat en una llei general de mitjans de comunicació integral que assumeixi els reptes de futur quant a noves tecnologies.

- Cal confeccionar normes que evitin la concentració de mitjans perquè va en contra de la pluralitat de la societat democràtica.

No tens perquè escoltar el que no et ve de gust.

Tu tries. A WorldWide Radio tu tries el que vols i el que no vols escoltar.

Només connectar-t'hi, ja pots escoltar aquella notícia que t'interessa tant. O senzillament accedir a aquella altra que encara no havies pogut escoltar. I tot això amb un valor afegit: l'actualització constant de la informació.

A més, WorldWide Radio et permet sortir de botigues a la seva ciutat virtual, matricular-te en cursos de formació en línia i fins i tot consultar el Meteosat per saber quin temps ens espera. I és que WorldWide Radio és una ràdio instantània, sense limitacions informatives ni franges horàries. El més nou en ràdio ja és a la xarxa. **Ja no et pots fer l'orni.**

Connecta't i escolta

www.wwr.fm

L'anàlisi de l'actual legislació amb l'aplicació normativa de la Llei 11/91 de Regulació de gestió de les Emissores Municipals -que dóna via únicament a la gestió directa d'aquestes ràdios- interfereix en l'autonomia municipal perquè limita la capacitat de decisió municipal.

- A Catalunya cal que la Generalitat aconseguixi totes les competències en matèria de radiodifusió sonora per tal d'actuar com administració més propera i coneixedora del territori.

- La nova legislació ha de preveure la creació d'emissores comarcals en aquelles àrees on la densitat de població així ho aconselli. Això faria possible una cobertura radiofònica pública i local on, per la baixa demografia, no és viable una emissora municipal per població, respectant, això sí, l'autonomia local.

- La nova normativa hauria de recollir el requeriment imperatiu d'un mínim de programació pròpia.

- L'actual procés de legalització

de les emissores municipals és lent, complexe i difícil per a la gran majoria de les emissores locals degut a la duplictat de documentació en la seva tramitació. Cal un aclariment en matèria de competències.

- Exigim l'agilitat dels tràmits de legalització actualment oberts.

Consideració final

- Després de vint anys, la ràdio municipal té vigent encara el seu valor inicial: el servei a la comunitat local. ■

LA RÀDIO MUNICIPAL CONTINUA SENT L'ALTERNATIVA DE PROXIMITAT

Un cop finalitzat el Congrés de Ràdio Municipal, l'únic d'aquestes característiques que s'ha organitzat fins ara a Catalunya i a la resta de l'Estat, cal que aquesta Federació, i també totes les altres entitats i institucions lligades a la comunicació de proximitat, reflexionin sobre el treball fet.

Una conclusió clara es va poder extreure. La ràdio municipal continua viva, amb il·lusió i amb una oferta informativa més vàlida que mai, no sols per la professionalització de la comunicació local, sinó també com a única alternativa en la comunicació de proximitat, aquella que afecta de més a prop als ciutadans, als qui, en definitiva, s'adreça la comunicació que des de fa 20 anys realitza la ràdio municipal.

Calia, però, seguir aprofundint en la realitat i especialment esbrinar tot allò que el futur pot deparar a la comunicació local, tant des del punt de vista dels avenços tècnics com del paper que la ràdio ha de jugar en una societat cada cop més globalitzada, però cada cop més mancada d'aquella informació que es genera al seu entorn més immediat.

La resposta està en la comunicació local, en la

seva garantia de continuïtat i en la implicació que hi tinguin en l'emissora els responsables últims del mitjà: ens estem referint als Ajuntaments.

Sens dubte, cal optar, des de l'òptica dels professionals de la comunicació local, per una definició clara del finançament del mitjà per tal de poder assolir els reptes tècnics i de professionalitat que la demanda d'aquest tipus d'informació requereix.

Cal establir, sens dubte, uns paràmetres lògics i plurals de control democràtic, i en l'estir d'una vegada, després de 20 anys, una legislació sobre la comunicació local que ens permeti assolir la legalitat encara desitjada per a la majoria de les emissores municipals de Catalunya.

La comunicació de proximitat té un paper important i aquest augmentarà amb tota seguretat en els propers anys. La ràdio municipal continua viva i seguirà sent el punt de referència i dinamització de la cultura, la llengua i el tarannà del nostre país. Cal apostar decididament per la comunicació de proximitat. En definitiva, cal apostar per la ràdio municipal.

Manel Ramon
President de la Federació d'Organismes i Entitats
de Ràdio Local de Catalunya

Actualitat

L'ACPC celebrarà el seu 5è Congrés els propers dies 20 i 21 de maig

SERGI BORGES

El cinquè congrés de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal (ACPC), "*Els reptes de la premsa local i comarcal al segle XXI*", se celebrarà els propers 20 i 21 de maig al Centre Cultural de Sant Cugat del Vallès. Les temàtiques del congrés giraran al voltant de dos eixos: l'aplicació de les noves tecnologies i l'estat actual de les publicacions de l'associació. El dissabte 20 de maig, el congrés s'obrirà amb la ponència "*La imatge digital*" i seguirà fins al migdia amb dues ponències simultànies, "*Telecomunicacions*" i "*Redaccions virtuals, transmissors d'informació*". A la tarda, es desenvoluparan de forma simultània tres seminaris de treball, "*Present i futur de les nostres revistes*", "*La influència dels gratuïts*" i "*Futur de la publicitat a l'ACPC*", tancant-se la jornada amb la ponència "*L'ètica periodística*". El diumenge 21 de maig es presentaran les conclusions de les ponències i dels seminaris de treball del dia anterior i es realitzarà un debat per aprovar la declaració final del congrés. ■

Neus Bonet, cap de programes i informatius d'Ona Catalana

REDACCIÓ

Neus Bonet es farà càrrec dels continguts de la cadena convencional Ona Catalana que començarà les seves emissions el proper mes de setembre. Així mateix, Bonet està dirigint en l'actualitat la creació de l'estructura definitiva dels serveis informatius de la cadena, així com la de la seva cadena musical, Ona Música. Neus Bonet és una professional reconeguda que va començar la seva trajectòria a Ràdio Reus (Cadena Ser), va seguir als serveis informatius de Ràdio Popular de Reus (Cadena Cope) i més endavant va ser editora de l'informatiu matinal de Cadena 13. Posteriorment va entrar a Catalunya Ràdio per dirigir diversos informatius i magazins, i abans d'incorporar-se a Ona Catalana ocupava el càrrec de coordinadora de programes a Catalunya Ràdio. A més a més, Neus Bonet és membre de la Junta de Govern del Col·legi de Periodistes de Catalunya i professora de ràdio de l'Àrea de Comunicació Audiovisual de la Universitat Pompeu Fabra. ■

L'emissora municipal de Tàrrrega recupera el seu nom històric

SERGI BORGES

Després de set anys amb l'indicatiu de La Veu de Tàrrrega, l'emissora municipal de la capital de l'Urgell recupera el seu nom original, Ràdio Tàrrrega. Les gestions administratives que s'han dut a terme durant el darrer any han possibilitat recuperar una nomenclatura amb la qual va ser coneguda l'emissora durant quasi quaranta anys (1954-1991). Ràdio Tàrrrega (107.5 FM) va estar divuit mesos sense emetre com a emissora de Ràdio Nacional d'Espanya i va reempendre les emissions l'any 1993 amb el nom de Ràdio La Veu de Tàrrrega perquè el nom original havia estat registrat per una altra empresa. Ara, a partir de l'1 d'abril, l'emissora municipal torna a emetre amb el nom ja recuperat de Ràdio Tàrrrega. Durant el període 1954-1991, la ràdio va tenir noms diferents com La Voz Sindical de Lérida, La Voz del Urgel y La Segarra, La Veu de Lleida de Ràdio Cadena Española i Radio 5 de Radio Nacional de España. Tot i això, els oients sempre es van referir a l'emissora targarina amb el nom de Ràdio Tàrrrega. ■

vols col.laborar amb nosaltres? truca'ns

cidec multimedia

<http://www.cidec.com>

info@cidec.com

spai

2001

sistema de gestió d' àudio professional

nova versió

passeig de gràcia 55 3º

barcelona 08007

tel. 93 488 20 11

fax. 93 487 1206

cidec

“Una programació de 24 hores implica un gran esforç, però també una gran professionalitat”

ÀNGELA RODRÍGUEZ

L'expansió és la vocació de CANAL 50 Televisió de Sabadell. 24 hores d'emissió diària de dilluns a diumenge i, d'aquestes, vuit de programació pròpia. Aquest ja és un bon indicatiu de la presència i la vocació d'expansió d'aquest mitjà. Però el seu director també té molt clar que, sense un esperit empresarial, les televisions locals no poden aspirar a ser competitives. CANAL 50 ho demostra amb la programació, amb el tancament d'acords amb altres televisions - com ara la compra de la majoria d'accions de Canal 10 de Rubí- i amb l'entrada, al seu accionariat, de Canal 4 de Mallorca, un dels primers de l'estat espanyol.

- Quina filosofia té la programació de Canal 50 Televisió de Sabadell?

La programació parteix d'un punt clau. Es tracta d'un canal cent per cent privat i, per aconseguir publicitat, necessitem dos puntals forts: la programació i l'audiència. Sense una bona programació, no hi ha audiència, i sense audiència, no tenim publicitat. Per oferir una imatge de televisió competitiva en un món que es mou constantment pel que fa a la tecnologia, hem de fer una programació competitiva i de qualitat. Per exemple, la televisió ha d'oferir serveis les 24 hores del dia; s'ha de tenir en compte, també, la gent que no dorm a la nit i hem de repetir la programació el menys possible, però ha de ser una televisió de 24 hores. Això implica un esforç molt gran, però també una gran professionalitat.

- I quins criteris segueixen per aconseguir arribar a un públic més ampli?

La televisió local catalana ha d'utilitzar els mateixos criteris que una televisió nacional o autonòmica. S'ha de basar en els mateixos paràmetres, però amb caire de més proximitat, pel que fa a la progra-

mació, la publicitat, la posada en escena de reality shows, que han de ser locals, i d'espais dedicats als esports. La televisió local no ha de tenir grans diferències respecte al concepte de la televisió nacional, però sí ha de canviar la imatge que els televidents tenen dels mitjans locals. S'acostuma a pensar que no és una televisió professional i que la fan quatre amics. Aquest és el principal problema que m'he trobat a Catalunya des de que vaig arribar, ara fa quatre anys i mig, procedent d'Itàlia. La imatge que té la gent és la d'una televisió no empresarial, i hem de fer el possible per intentar canviar aquesta mentalitat.

- D'aquí es pot concloure que les televisions locals italianes treballen amb un esperit molt diferent a les catalanes, oi?

A Itàlia, des de casa meua, rebo la programació de 60 televisions locals. Són moltíssimes, però totes viuen, conviuen entre elles i cadascuna té el seu mercat. La televisió italiana està molt radicada i molt involucrada a la societat, treballa amb publicitat nacional en un 40%, però la resta és local. A Sabadell, on tenim un grandíssim avantatge en aquest terreny, no estem aprofitant totalment aquest mercat, que es podria expandir.

- Quina és la cartera de clients que tenen ara, i quina pensa que seria desitjable?

L'any passat, un total de 1.424 clients es van anunciar a CANAL 50, i el nostre pressupost publicitari va arribar als 74 milions. Pensem que aquests clients continuaran confiant en nosaltres i que, fins i tot, s'incrementaran amb la nostra etapa comarcal. Segurament, aquest

any 2.000 arribarem als 2.000 clients i podrem superar els 100 milions en publicitat. El client de Sabadell, quan pensa en publicitat, segurament pensa en el Diari de Sabadell, però també en la televisió, i intenta repartir les partides destinades a publicitat entre els dos mitjans.

- Vostè ha dit abans que CANAL 50 Televisió de Sabadell té una vocació comarcal, i no tant d'àmbit local...

CANAL 50 està molt ben cobert amb aquests anys de treball. Parlem de 10.000 comerços, però la comarca representa una cartera d'entre 30.000 i 40.000 negocis. Realment, amb la plantilla que tenim, podem oferir una bona informació de Terrassa, Rubí o Sant Cugat. Volem ser CANAL 50 Vallès, i poder arribar a un públic d'abast comarcal. Però aquí juga un paper molt important el suport dels ajuntaments, que generen un 80% de la informació local. Precisament, aquests dies, estem tancant un seguit de convenis amb alguns ajuntaments perquè puguin proporcionar-nos la informació que necessita la televisió.

- Aquesta vocació comarcal haurà d'afectar, necessàriament, a la programació. De quina manera?

Des de desembre, ha canviat la filosofia de la programació de CANAL 50 Televisió de Sabadell. Ara ja està oberta a tot el Vallès. En el programa del periodista Frederic Pahissa s'entrevista a personatges de tota la comarca, també els programes, i la

Els estudis de canal 50 Televisió de Sabadell

informació esportiva, fan referència a tota la comarca... D'aquí al juny, volem cobrir perfectament Terrassa, amb la creació d'algun informatiu del municipi o arribant a algun acord amb Televisió de Terrassa.

També volem fer un informatiu comarcal. Tenim 37 persones en plantilla, professionals que treballen en altres mitjans de comunicació però que també volen estar presents a la televisió de la seva comarca. Estem parlant

ja amb entitats i periodistes de Terrassa. Tot i això, som conscients que el projecte comarcal és molt complicat, però s'ha de fer i, quan abans començarem, abans acabarem.

- Tinc entès que CANAL 50 Televisió de Sabadell és una de les poques televisions que poden comptar amb un conveni amb la cadena nord-americana MTV per poder emetre, durant tres hores al dia, la seva programació...

- Vam pensar que hi ha un públic, que són els joves, als qui ens resultava complicat arribar i, per tant, competir. Així que vam buscar un programa que entrés a aquests joves a una hora determinada. I per això la

millor cadena és MTV i el millor vehicle és el vídeo-clip. Vam presentar la proposta a MTV, el projecte els va agradar i, després de 2 o 3 mesos de negociació, vam arribar a un acord. Nosaltres paguem a MTV per poder emetre els seus progra-

mes, cosa que no ha fet cap televisió a Catalunya, i creiem que és un pagament just. En canvi, moltes televisions espanyoles han emès il·legalment vídeos d'aquesta cadena i s'han hagut d'enfrontar a processos judicials.

- Disposen d'algun mètode o sistema especial per saber l'audiència que segueix la programació de CANAL 50 Televisió de Sabadell?

- Mantenim converses amb l'empresa Sofres, però el món gran està a Madrid, i

no es disposa de gaires dades de cobertura de la nostra zona, el Vallès. En l'actualitat, l'única base real que tenim per mesurar l'audiència i per saber quants televidents ens sintonitzen són les línies telefòniques 906.

- Com utilitzen aquest servei d'informació telefònica per saber l'audiència?

Molt fàcil: tenim un client que ha comprat un espai d'una hora de programació diària, de sis a set de la tarda. Es tracta d'un concurs, on participen els televidents a través del número 906. Aquest client ens envia a la televisió un llistat de quantes trucades ha tingut per a aquest espai. Així, sabem que, des de desembre, s'han rebut 12.500 trucades, i que només un 38% d'aquestes corresponen a habitants de Sabadell. La resta procedien de més de 40 municipis; és a dir, que CANAL 50 ja està obert a la comarca. A més a més, fa tres anys, vam fer un sondeig de màrqueting només a la ciutat de Sabadell, i el resultat va ser que, durant la setmana, unes 100.000 persones segueixen algun programa de CANAL 50. ■

"El projecte de TV comarcal és molt complicat, però s'ha de fer"

alexon video

Distribuïdor oficial **FUJIFILM**

• ÀUDIO PROFESSIONAL

Cassettes, CD-A, DTRS, Bovina Oberta, ADAT, DAT, ...

• VIDEO PROFESSIONAL

Betacam SP / SX / Digital / UVWT Umatic, SVHS, VHS, MII, Hi8, 8mm, DVCAM, DVCPRO, DV, Mini DV, Digital S, ...

• MULTIMÈDIA

CDR, CDRW, DVD-R, DLT, M.O., Disquetes, MD Data, DDS, Zip, ...

• FOTO PROFESSIONAL

Carrets, Diapositives, Paper, ...

• PEL·LÍCULA CINE

Negatiu 16 mm / S16, 35 mm.

Servei 24 hores •

Màxima qualitat •

Disposem de les millors marques en suports àudio-visuals.

Sant Marc 25 - 08012 Barcelona

Tel. 93 217.32.33 - Fax. 93 415.29.79 - Tel 24h 607.328.509
www.alexonvideo.com - E-mail: alexon@alexonvideo.com

WorldWide Radio: la ràdio a la carta en la xarxa

JOANA VALLÈS

El 15 de novembre va començar en període de proves WorldWide Radio (WWR), la primera ràdio per Internet de l'estat espanyol. Sota la direcció del periodista Josep Adolf Estrader, el projecte s'ha fet realitat, i el 17 de febrer, al Saló Cristall del Museu de Cera de Barcelona, va tenir lloc la seva presentació en societat. WWR és la ràdio catalana a la carta que també emet en francès, anglès, alemany i castellà. Aquesta nova emissora té una clara vocació d'abastar el panorama comunicatiu mundial i té com a prioritats la informació i l'ensenyament.

WWR és una ràdio interactiva, cadascú escolta només allò que li interessa, i entre els seus continguts hi podem trobar les informacions d'actualitat, comentaris d'anàlisi i opinió, el temps i un servei d'informació horària mundial. A més a més, accedint a la plana web de WorldWide Radio (<http://wwr.fm>) podem obtenir per anar al Centre d'Estudis de Periodisme a distància -que ofereix cursos de periodisme i idiomes-, una mediateca -amb accés als arxius fotogràfics i sons- i un espai propi de comerç electrònic -possibilitats d'adquirir

productes i serveis per ordinador a través dels comerços de la ciutat virtual-. En l'acte de presentació, Josep Adolf Estrader va explicar que posar en marxa una ràdio per Internet **"no és fàcil**

perquè has de fer un esforç per explicar-ho a tothom, s'ha de fer pedagogia". Però malgrat això, Estrader creu que **"això canviarà i la ràdio per internet serà un complement més"**. En la presentació van prendre la paraula Salvador Alsius, degà del Col·legi de Periodistes de Catalunya, que va celebrar l'aparició d'un nou mitjà però va emplaçar a fer una reflexió entorn del periodisme davant d'Internet, i Lluís Jou, director general de política lingüística, que va ressenyar que el que aquesta

nova emissora demostra és la vitalitat de la llengua catalana en les noves tecnologies. Finalment, va cloure l'acte el Secretari General de la Presidència, Carles Duarte, que després de remarcar que **"Catalunya és un país amb voluntat de ser capdavanter també en les noves tecnologies"**, va agrair l'aparició d'aquesta iniciativa perquè **"neix de l'àmbit privat i perquè, a més de ser un projecte informatiu, és un projecte didàctic"**. Duarte va destacar que **"el que no ens podem permetre es quedar atrapats en la xarxa i que quedi diluït el jo, i aquest projecte trenca amb aquell perill"**.

WWR és propietat del Grup Estrader Nadal que va néixer el setembre de 1995 per oferir serveis d'assessorament en comunicació, producció de programes i espais per a emissores de ràdio i televisió, i de formació específica per a periodistes, treballadors i col·laboradors de mitjans de comunicació. Josep Adolf Estrader, a més de ser el director de WWR, n'és el fundador juntament amb Lídia Nadal, Jordi Fandiño n'és el redactor en cap i Elena Llongarriu, la coordinadora de formació. WWRadio té els estudis centrals a l'Eixample de Barcelona. ■

FE D'ERRATES

En el passat número 14 d'Antena Local es va produir una errada tècnica que impedeix la correcta lectura del text de la secció de Discografia "Més radiofórmula? No, gràcies" escrit per Lluís Marrasé, secretari general de l'ACIC i director d'Àrea Europa de Catalunya Cultura. A continuació, transcrivim la versió correcta del text i us demanem que disculpeu les molèsties:

"Si estem d'acord que la música forma part de les nostres vides i és un dels béns més fascinants que ha creat la

nostra espècie, per què, responsables de les emissores municipals, la teniu tant abandonada? Perquè no podeu, honestament, posar com a exemple d'estima les clòniques i empobridores radiofórmules vigents des de fa massa anys, que simplement mimitzen el model de ràdio comercial-privat, no tant interessat en la qualitat ni en la diversitat musical com en els guanys econòmics obtinguts a l'ombra de les multinacionals del disc.

Aplicant aquest model comercial i

còmodament adaptable, quin espai deixeu a la música de qualitat? On són les cançons cantades en gallec, basc, francès, portuguès, italià, grec, àrab o les diverses llengües africanes? Ja es programen suficients peces interpretades en català o castellà? O, potser, el «Gran Germà» fàctic dels 40 Principals no està per aquestes foteses? Coneixen els joves de la nostra ciutat altra música que no sigui predominantment de procedència anglòfona? És això normal en un país que volem pluricultural?"

Arias Salgado desconeix les reivindicacions catalanes sobre Internet

Aznar i el ministre van inaugurar MundoInternet 2000 a Madrid

ROBERT MUR. INTRA-ACN

El ministre de Foment, Rafael Arias Salgado, va tornar a evidenciar el seu desconeixement sobre aspectes bàsics d'Internet durant una conferència celebrada a Madrid. Quan se li va demanar si el govern espanyol és favorable a implantar a Catalunya el domini .CT, va contestar: **"No li puc donar una opinió precisa sobre si el govern és favorable o desfavorable, perquè desconec el tema"**.

Respecte a la polèmica existent entre ISOC-CAT i ISOC-ES (vegeu els números precedents d'*Antena Local*), el ministre va dir, tot referint-se a ISOC, que no podia entrar en un **"conflicte entre empreses"**. Quan aquest periodista li va fer veure que ISOC no era una empresa, sinó una organització sense ànim de lucre que serveix per potenciar Internet, el ministre va reconèixer la seva ignorància sobre la qüestió. **"En aquests moments no tinc suficient informació com per poder donar-li una resposta"**, va dir el ministre.

Arias Salgado va fer aquestes declaracions després de pronunciar un discurs sobre la implantació d'Internet a l'Estat, durant l'acte d'inauguració de Mundo Internet 2000 a Madrid. El ministre acompanyava el president espanyol, José María Aznar, en l'apertura d'aquest certamen, celebrat el passat mes de febrer.

Els dos aspectes sobre els quals el ministre no es va poder pronunciar -la polèmica entre els dos capítols d'ISOC i la implantació del domini

.CT- són bàsics per tal que Catalunya pugui comptar amb un marc propi a la xarxa d'Internet, i han estat reiteradament demanats per institucions polítiques i ciutadanes.

El capítol català de la Internet Society (ISOC-CAT) actua com a representant de l'entitat internacional a Catalunya des de 1996. A finals de l'any passat, un grup d'internautes va constituir el capítol espanyol, ISOC-ES, i en els seus estatuts s'atribueixen la representació d'ISOC a tot el territori de l'Estat.

Llei de comerç electrònic

Durant el seu discurs a Mundo Internet 2000, Arias Salgado va avançar els principals aspectes del projecte de llei de comerç electrònic, que serà una de les primeres normes que aprovarà el nou Congrés dels Diputats, amb majoria absoluta del Partit Popular. La nova llei regularà totes les comunicacions comercials per via electrònica, amb especial cura dels contractes. En aquest sentit, s'hi inclourà el procediment que permeti provar l'existència

d'obligacions contractuals que s'hagin adquirit electrònicament, així com les infraccions i sancions que derivaran del seu incompliment.

L'esborrany defineix també quins són considerats serveis de la societat de la informació, i liberalitzarà plenament el sistema per accedir a la categoria de prestador de serveis. Així, doncs, aquesta categoria no estarà subjecta a cap autorització administrativa prèvia, però sí que caldrà que els prestadors de serveis s'inscrivin a un registre públic amb **"caràcter informatiu i de control"**.

Segons Arias Salgado, el principi bàsic seguit durant l'elaboració de l'esborrany ha estat **"trobar l'equilibri entre autoregulació dels prestadors de serveis de la societat de la informació i la necessària regulació per part dels poders públics, amb la finalitat de protegir els drets dels consumidors i usuaris"**. ■

Salgado no sabia que l'ISOC no era una empresa, sinó una organització sense ànim de lucre

IL·LUMINACIÓ TEATRE, TELEVISIÓ.
MAQUINÀRIA ESCÈNICA.
GOBOS DE VIDRE A COLOR. FILTRES
Projecte, instal·lació, muntatge, servei tècnic

Berruguete, 66
Tel. 34 - (9) -3-274 90 17
Fax 34 - (9) -3 - 274 91 97
08035 Barcelona (Spain)

<http://www.spai.net>
e-mail: info@spai.net

ADB

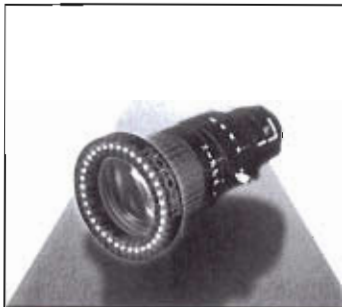
A Siemens Company

NRD Gràfics presenta l'HOLOSET i la Trinity NLE

L'HOLOSET, la revolució en el món dels chromes

NRD Gràfics presenta la nova revolució del cinema i la TV, l'HOLOSET, que revolucionarà el concepte dels chromes. Desenvolupat per PLAY i la BBC, l'objectiu era buscar un sistema barat i senzill de realitzar chromes per a TV.

El concepte es basa en dos parts, un HOLORING, que és un anell que s'ajusta a l'objectiu de la càmera, i un HOLOSET, que és un fons especial compost per una sèrie de partícules reflexants que, quan reben la llum contínua del HOLORING, reflexen una llum especial invisible a simple vista, però que per a la càmera és com un chroma perfecte. A diferència del sistema convencional, el fons és d'un color gris mitjà, però tot el que hi hagi en el pla de la càmera, pot ser de grisos iguals o similars que, al no tenir les partícules especials de l'HOLOSET, la càmera els distingeix perfectament del fons, amb una qualitat broadcast. L'HOLOSET de Play permet noves d'opcions creatives allà on els sets virtuals poden desplaçar-se a qualsevol situació on hi hagi llum ambiental. La llum per al chroma l'emet l'HOLORING, per la qual es pot fer un chroma fins i tot il·luminat per una espelma. Les diferències d'il·luminació no variaran el chroma. ■

NRD presenta el nou sistema de producció i postproducció Trinity NLE

TRINITY NLE és un sistema de producció i postproducció que conté nombroses eines dissenyades específicament pels enginyers de PLAY Incorporated per tal d'aconseguir en un sol equip un mesclador de 8 entrades de vídeo simultànies, un generador de caràcters professional, efectes 3D de vídeo digital, Still store en D1 de doble canal, chroma keyer, grafisme, animació, sets virtuals i, ara, gràcies a la nova Time Machine Trinity NLE, també disposa d'edició lineal i no lineal. La nova Trinity NLE, a més de la Time Machine, arriba amb la versió 2.0 del software que millora pràcticament tots els apartats en referència a l'anterior Trinity. Soporta un, dos o quatre monitors de vídeo en temps real a la pantalla de l'usuari per a la ràpida edició visual. D'aquesta manera s'aconsegueix una precisió de frame en l'enregistrament de vídeo, sense dropar frames, amb un sistema de discs de dual stream no lineal. Time Machine està basat en la nova i més eficaç tecnologia de compressió coneguda com "wavelet", que és visualment superior a qualsevol format de compressió MJPEG. El vídeo pot reproduir-se a càmera ràpida, lenta, reverse, etc. A més a més, realitza totes aquestes opcions sense renderitzar. És possible configurar lliurement les entrades i sortides de vídeo de TRINITY en funció de les necessitats específiques de l'usuari, oferint la connexió de qualsevol càmera o magnetoscopi professional. Tots els efectes són executables completament a temps real i amb total transparència de les imatges respecte a les senyals d'entrada ■

Pioneer i FAST presenten el generador estàndard professional del DVD

Després d'un any d'experiència en el mercat del DVD, dues grans empreses, Pioneer i FAST, ambdues sòcies fundadores del Pro-MPEG Fòrum, han firmat una aliança per establir el generador estàndard professional del DVD com l'únic sistema de distribució i arxiu de vídeo. Cadascuna d'aquestes empreses aporten un complement per a la solució ideal; Pioneer amb el seu lector-enregistrador DVD, el DVR-S201, l'únic reconegut com a estàndard i compatible, i FAST amb el seu sistema d'edició basat en l'MPEG-2, el FAST601, generador dels formats estàndards de DVDvídeo, DVDRom o

seqüència elemental.

El FAST601 (PrintDVD) i el Pioneer DVR-S201 proporcionen una configuració extremadament intuïtiva i d'aprenentatge fàcil. Una solució senzilla per a principiants i, fins i tot, per aconseguir resultats d'alta qualitat. Ambdues companyies han unit els seus esforços, personals i tecnològics, en la creació del sistema integral en la generació del DVD Professional. ■

GIFREU, Josep i PALLARÈS, Francesc; **Comunicació política i comportament electoral**. Editorial Mediterrània, 1999. 190 pàgines.

Aquest llibre recull els textos d'una dotzena de professors universitaris, la majoria dels quals treballen al departament de Periodisme i Comunicació Audiovisual de la UPF. Els textos són l'anàlisi dels resultats d'un estudi efectuat sobre el paper dels mitjans de comunicació en les eleccions autonòmiques de 1995 a Catalunya.

TORNOS MAS, Joaquín; **Las autoridades de regulación de lo audiovisual**. Marcial Pons, Ediciones Jurídicas y Sociales/Consell de l'Audiovisual de Catalunya, 1999. 192 pàgines.

Amb pròleg de Lluís de Carreras, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya, el llibre de Tornos Mas és un estudi de les realitats institucionals comunes que figuren en el panorama de la majoria dels estats europeus i que, tanmateix, no existeix encara a l'estat espanyol: les entitats de regulació dels continguts en matèria audiovisual.

RODRIGO ALSINA, Miquel; **Comunicación intercultural**. Anthropos, 1999. 232 pàgines.

Llibre adreçat especialment a tots els periodistes que necessiten, en el moment actual que vivim, d'eines com aquest assaig per poder realitzar el seu treball sense discriminacions. Miquel Rodrigo, doctor en ciències de la informació, assoleix el seu objectiu realitzant una valuosa aportació al millorament de la comunicació entre persones que no comparteixen els mateixos referents culturals.

IGLESIAS, Patricia i MERAYO, Arturo; **As Radios Municipais en Galicia**. Edicions Lea, 1997. 192 pàgines.

Des de la perspectiva que una ràdio local és una ràdio petita, sovint mancada dels recursos bàsics, que forma part de la vida quotidiana de gent senzilla, que dona a conèixer notícies que no canviaran el món però que influeixen en el món de qui les escolta, aquest estudi fa un repàs del moviment de les ràdios municipals gallegues des dels seus inicis fins a l'actualitat. Escrit en llengua gallega, s'analitzen comparativament les graelles de comunicació de les diferents emissores municipals, els continguts que s'ofereixen als seus oients, quin és el grau de comunicació entre l'administració municipal i els esmentats mitjans i es fa una valoració global de l'estat actual de la informació local.

GARRIGA, Teodor; **La meva vida i Ràdio Associació de Catalunya**. Edicions Proa, 1998. 248 pàgines.

Home de paraula dita als escenaris i davant dels micròfons, Teodor Garriga és indestriable de la història de Ràdio Associació de Catalunya des de la seva fundació, l'any 1931, fins al 1939. El llibre és un recull memorístic que abraça vuitanta anys de la vida de Teodor Garriga (1909-1989) escrit amb l'objectiu, com molt bé ens explica l'autor a la seva introducció, de "deixar constància davant dels meus fills i néts[...] dels treballs, il·lusions i fidelitats de les generacions catalanes del primer terç d'aquest segle". El lector actual podrà conèixer, en una primera fase, l'actuació de Garriga en la Catalunya dels anys vint i trenta en l'àmbit de la cultura, la política i, sobretot, en el de la radiodifusió en el qual tant va intervenir.

TEDEC

**Reparació. Instal·lació. Emissores.
Antenes. Enllaços. Xarxes.
Comandaments a Distància.**

C/Mallorca,34 08770 Sant Sadurní d'Anoia Tel./Fax: 938.911.760 Mòbil:600.242.933

SGAE organitzà el III Curs d'iniciació a l'edició musical

SERGI BORGES

El passat 6 i 7 de març es va celebrar el III Curs d'iniciació a l'edició musical, una iniciativa per donar a conèixer, de forma viva i directa, les especificitats de l'editor de música, així com les singularitats de la gestió dels drets editorials. El curs es va dur a terme a la seu de la SGAE i la Fundació Autor a Catalunya.

La Fundació Autor a Catalunya, creada el 1997 per la Societat General d'Autors i Editors, té entre els seus objectius la promoció i la formació dels autors i els editors de música. Aquest III Curs d'iniciació a l'edició musical va ser dissenyat per tal que els compositors, els lletristes, els mànagers i, en general, tots els usuaris del dret editorial tinguessin una visió més clara de l'ofici d'editor

Ramon Muntaner, delegat general de la SGAE a Catalunya, i **Vicenç Villatoro**, director general de Promoció Cultural del Departament de Cultura d'aleshores, a l'acte d'inauguració del III Curs d'Iniciació a l'Edició Musical.

Sat Vídeo Broadcast System

- Venda i reparació vídeo professional.
- Broadcast, industrial, c.c.t.v. i domèstic.
- Servei tècnic oficial Panasonic vídeo professional.
- Enginyeria, assessorament tècnic, instal·lacions.

Edició no linial en 2D en temps real

- Matrox Digisuite LE
- Matrox DTV MPEG2
- Canopus DV REX i Fx (edició digital)
- Miro DC30Plus

Configuracions a mida, demani pressupost i demostració sense cap compromís.

**Truqui al 93.433.40.90
o bé al 93.347.26.75**

Plaça Guinardó, 12/08041 BCN
E-mail satvideo@arrakis.es

musical i de la gestió dels drets editorials.

Ramon Muntaner, delegat general de la SGAE a Catalunya, i Vicenç Villatoro, director general d'aleshores de Promoció Cultural de la Generalitat de Catalunya, van inaugurar aquest curs que va tenir una important resposta de participació: més de cinquanta inscrits. L'edició musical és, avui en dia, un aspecte cabdal de la indústria musical. Per això, després de les paraules inicials d'inauguració, Antonio Pérez Solís, director d'Autores Productores Asociados, va repassar l'edició musical a Espanya: els primers editors, l'evolució de l'edició musical, l'edició en l'actualitat, el seu pes econòmic i la ubicació en la indústria musical, i els rendiments bàsics que explota l'editor (els drets fonomecànics, la comunicació pública i els drets procedents de llicències). Posteriorment, Daniela Bosé, directora general d'Universal Music Publishing, es va centrar en l'ofici de l'editor: les funcions de l'àrea creativa, les de l'àrea administrativa (copyright, royalties, llicències, administració internacional, etc.) així com el perfil professional de l'editor. Per

tancar la jornada matinal, Enric Enrich Muls, advocat, i Mercè Vallverdú, directora dels Serveis Jurídics de la SGAE a Catalunya, van abordar el contracte d'edició musical com a pedra angular de la tasca editorial: la Llei de propietat intel·lectual, les obligacions i drets del contracte editorial, coedicions, subedicions i el copyright versus dret d'autor.

Per la tarda, Agustín González, director dels Serveis Jurídics, moderà una taula rodona centrada en l'editor independent, l'editor internacional i l'editor dels mitjans de comunicació. A la taula hi van participar Jean Davoust, director de Jean Davoust Editions, Nicolas Galibert, director de Sony Music Publishing, Bruno Muñoz, director de NOVA Ediciones Musicales i Manuel López Quiroga, director de SEEM SA. La jornada del dia 7 es va dedicar al futur de l'edició musical. Ramon Muntaner, va moderar una taula rodona que va comptar amb la presència d'Álvaro de Torres, director de Warner Chappell Music i Antonio Pérez Solís, director d'Autores Productores Asociados. ■

La SGAE i l'AIE constitueixen una nova Acadèmia per promoure els Premis de la Música

SERGI BORGES

El president del Consell de Direcció de la SGAE (Societat General d'Autors i Editors), Eduardo Bautista, i el president de l'AIE (Societat d'Artistes Intèrprets o Executants), Luis Cobos, han anunciat la constitució de l'Acadèmia de les Ciències i les Arts de la Música, una institució que s'encarregarà de promoure els Premis de la Música a partir de la cinquena edició d'aquests premis, la corresponent a l'any 2001. Eduardo Bautista i Luis Cobos van invitar **"tots i cadascun dels sectors musicals"** a participar en aquest projecte que **"tracta d'agrupar tots els professionals relacionats amb la indústria musical en un gran fòrum de caràcter universal"** segons Eduardo Bautista. Luis Cobos, per la seva banda, va recordar que el naixement de l'Acadèmia es produeix **"en un moment en què els autors i els artistes llatins creuen fronteres"**.

Els dos màxims representants d'ambdues institucions van realitzar aquest anunci just abans de la lectura dels dos finalistes dels IV Premis de la Música, que es van decidir el passat 6 d'abril a Madrid, en el decurs d'una gala

a la nova plaça de braus de Vista Alegre. Tots dos van recalcar que aquests guardons **"constitueixen una festa democràtica, horitzontal, en la qual els candidats són proposats pels mateixos companys"**. El jurat d'aquesta edició l'integren unes 15.000 persones, entre socis de la SGAE, socis de l'AIE i un grup d'experts integrat per professionals de la indústria musical, representants d'altres societats de gestió i periodistes especialitzats.

La gala del 6 d'abril la dirigí Miguel Bosé i hi van assistir gairebé 6.000 espectadors. La cerimònia fou retransmesa per TVE. Uns dies abans, el 23 de març, es va celebrar a Madrid un sopar amb tots els finalistes.

Als candidats que es disputaren les 31 estatuetses dels Premis de la Música si van afegir els corresponents a la millor Gira Nacional o Internacional, la millor Promoció Internacional, el Premi d'Honor i els Premis Llatins, quatre categories que designa directament el Comitè Organitzador. L'encarregat de llegir el nom dels autors i els artistes que optaren a l'estatueta fou el notari Francisco Javier Monedero, el qual va rebre el nom, durant les darreres setmanes, dels

candidats predilectes pels gairebé 15.000 membres de la SGAE i l'AIE amb dret a vot.

Els Premis de la Música constitueixen el guardó més democràtic amb el qual els autors i els artistes reconeixen la tasca dels seus companys durant l'any 1999. Tots els treballs publicats entre l'1 de gener i el 30 de novembre de l'any passat eren els candidats potencials perquè qualsevol votant pot consignar el seu nom a les paperetes. En conèixer els tres noms més votats de cada categoria, es va iniciar una segona ronda de votacions que es va concloure el passat 6 d'abril amb la proclamació dels guanyadors.

Les categories establertes per als Premis de la Música van des del Millor Autor de Pop, de Rock, de Flamenc, de Cançó Espanyola o de Música Clàssica al Millor Artista en aquests mateixos gèneres, la Millor Cançó en català, èuscar i gallec o el Millor Àlbum de Jazz, Noves Músiques i Folk. Totes les categories, es decideixen per votació democràtica excepte les quatre darreres, que s'atorguen per acord del Comitè Organitzador. Joaquín Sabina ha estat el gran guanyador d'aquesta edició. ■

SERVEI DE TELECOMUNICACIONS

Instal·lació, reparació i manteniment
Torres, sistemes radlants i enllaços

Tel. 93 373 88 72
Fax: 93 477 10 42

Correu electrònic:
stam@mx2.redestb.es

Major, 76
08970 SANT JOAN DESPÍ

RADIO DIGITAL de Soundcraft

A mesura que la ràdio comença a entrar a l'era digital, Soundcraft ofereix una solució potent i eficaç a l'abast de tothom. Les noves taules de mescles digitals són una solució tant per als grans estudis de broadcast com per a les emissores locals.

La nova RM1d està disponible en les configuracions de 6 a 24 faders i combina l'experiència de Soundcraft en l'àmbit radiofònic amb tota una sèrie de prestacions amb l'objectiu d'oferir tots els avantatges de l'entorn digital sota una configuració intuïtiva i familiar.

A diferència d'altres taules digitals per a ràdio, l'RM1d no ofereix una llarga llista de costosos elements extrems. Al seu torn, la Soundcraft RM1d incorpora una total flexibilitat en les seves entrades i assignacions de senyal, processadors de dinàmica i equalitzadors integrats, amb efectes Lexicon, i un sistema de "monitoratge" i medició sofisticats. Tot el procés intern s'efectua amb una resolució de 24-bit. La possibilitat de convertir la freqüència de mostreig assegura que la sincronia amb d'altres sistemes digitals no esdevingui cap

problema. Disposa de més de 100 programes que permeten la configuració immediata per a qualsevol tipus de treball. I tot plegat inclòs a un preu assequible. Així, doncs, per a una solució directa i competent a les seves necessitats de mescla digital consulti amb els experts en ràdio: Soundcraft.

www.lexon.net

Lexon
Audio Video Professional

Soundcraft

RM1d
DIGITAL